

ce gymnasierne imellem, hvor de små forsvinder med den konsekvens, at folk, der bor i udkantsområderne, får svært ved at finde en ungdomsuddannelse til deres børn.

Kl. 20.30

Vi ved jo, at de unge undertiden har svært ved at flytte sig ret langt. Derfor er det meget centralt, hvis alle skal have en ungdomsuddannelse, at uddannelsesinstitutioner også ligger i udkantsområderne. Vi har 40 bekymringsgymnasier allerede nu. Jeg anerkender selvfølgelig, at ministeren er opmærksom på, at de små gymnasier skal have et særligt tilskud, men alligevel.

Når man samtidig ikke har fået mere styr på trafikken, ud over at man har sendt et brev til trafikministeren om, at nu skal han være opmærksom på det, og når vi samtidig kender den måde, som trafikselskaberne her forleden dag i den endelige udformning blev konstrueret på, kan vi virkelig se frem til, at det simpelt hen teknisk-fysisk er umuligt for de unge at komme frem til det gymnasium, der ligger i et udkantsområde.

Samlet set har vi altså mange gode grunde til ikke at stemme for det her lovforslag. Vi er naturligvis stadig væk en del af gymnasiereformen, men vi er bare bekymrede for, hvordan den gymnasierreform rent faktisk bliver udmøntet, når selvejet starter.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Grunden til, at jeg blev så irriteret over den konservative ordfører, var, at vi aldrig når ind til kernen i den her debat, hvis der ikke er nogen, der forklarer, hvorfor de mener det, de gør. Enhver kan jo stille sig herop og sige, at man mener, at det her lovforslag er godt. Det er søreme et interessant udgangspunkt for et regeringsbærende parti, men det interessante for debatten er jo, hvorfor man mener det. Kernen i denne her debat er konkurrence over for samarbejde. Kernen i debatten er, at de borgerlige partier mener, at det, der driver gymnasierne til at blive bedre uddannelsesinstitutioner, er, at de konkurrerer med hinanden.

Over for det – og i skarp kontrast – står vores holdning til, hvad der skal ske med gymnasierne og de andre ungdomsuddannelser. Vi ønsker nemlig, at de skal samarbejde om at skabe det bedst mulige uddannelsesstilbud til de unge

mennesker i Danmark. Det er kernen i diskussionen, og derfor føler vi selvfølgelig også en frustration over, at Socialdemokraterne skrider i svinget på det her. Vi mener, at Socialdemokraterne burde være en lillebitte smule klogere end de borgerlige, så de ville synes, at samarbejde var en bedre idé end en generel markedsstyring og konkurrence.

Så anerkender jeg, at man har fået nogle små forbedringer, javel, men det forandrer ikke det grundlæggende, at man underlægger gymnasierne samme markedsstruktur, som man har på de tekniske skoler og handelsskoler, med nogle bittesmå forbedringer.

Grunden til, at jeg harcelerer over det, er jo ikke, at vi går imod forandring. Vi mener sådan set, at der er masser af grund til forandring. Vi mener nemlig samarbejdet helt bogstaveligt. Vi mener, at det bør være sådan, at alle ungdomsuddannelser er på et og samme niveau, nemlig det regionale, så der er en regional forankring. Vi mener, at de bør være forankret ikke i konkurrence med hinanden, men i samarbejde med hinanden. Vi mener, at gymnasierne og det regionale niveau omkring gymnasierne skal samarbejde om det bedste uddannelsesstilbud.

Derfor er det, der står centralt for os, samarbejdet om at løfte en uddannelsesopgave og ikke et eller andet helligt markedsmantra om, at konkurrence skaber den bedste dynamik og dermed de bedste gymnasier. Det er to fuldstændig forskellige ideologier, men jeg kan forstå, at for Socialdemokraterne er de store fortællinger åbenbart døde, og derfor er man ikke i stand til at tage et ideologisk standpunkt, men alene i stand til at gå ind og få nogle bittesmå forbedringer igennem på nogle bittesmå områder, uden at det ændrer på det fundamentale. Man er, mener jeg, i gang med at skifte over til en helt anden måde at føre uddannelsespolitik på.

Så vil jeg sige, at når vi ønsker, at ungdomsuddannelserne skal have en anden styreform end denne her, er det jo bl.a., fordi vi mener, det er problematisk, at eleverne ikke har større indflydelse. Det mener vi også gør sig gældende i den nuværende form, altså at det er problematisk, at eleverne ikke har større indflydelse. Det er da fuldstændig rigtigt, at det er bedre, at de sidder der med høringsret, og at det er bedre, at de er to i stedet for en. Men fundamentalt set, hvorfor dog overhovedet lave en styreform, hvor eleverne ikke kan deltage i den demokratiske proces, det er at styre en uddannelsesinstitution? Det er borgere, som skal ud og være med-